No. 2392 | Zaterdag 16 November 1929. | 46ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Ex. Gouverneur L. A. Fruytier

Niet geheel onverwacht bereikte ons Woensdagmiddag het bericht, van het eervol ontslag van Gouverneur FRUYTIER.

Reeds een maand geleden vernamen wij, dat door iemand uit Regeeringskringen was medegedeeld, dat alhoewel zijns inziens, Gouverneur FRUYTIER op 8 Juni goed gehandeld had, de regeering toch geen kans zag, om hem in zijn positie te handhaven. Het prestige had teveel geleden.

Ook de verschillende persstemmen, die we plaatsen in de Amigoe van de vorige week, gaven een goed lezer duidelijk te kennen, in welke richting de ontknooping voeren zou.

Gouverneur FRUYTIER is het eerste politieke slachtoffer van den 8en Juni.

Toch staat voor ons vast, dat zijn houding in dien nacht, tot groot heil gestrekt heeft van Curaçao. Wanneer door een ander optreden, de Venezolanen waren overgegaan tot moord en brandstichting van stad en Isla, de ramp zou nooit te herstellen zijn geweest.

Maar gelijk de Maasbode schreef: „ook het vervullen van een zwaren plicht kan iemand voor het vervolg voor een bepaalde positie min of meer onmogelijk maken."

En volgens het oordeel der regeering was dit zoo, bij Gouverneur FRUYTIER.

Ruim een half jaar heeft de Heer Fruytier op Curacao de vertegenwoordiging gevoerd van H. M. de Koningin. Hij kwam hier, als bestuurder een onbescheven bladzijde. Toch deed zijn rede bij de opening van den Kolonialen Raad in Mei, groote verwachtingen koesteren; maar nog geen maand later kwam de, „noche triste" en zooals de Gouverneur zelf mededeelde, „daarmee was een slagboom gevallen op zijn weg."

Gezien den korten tijd en de zeer moeilijke, ongewone omstandigheden, is het moeilijk zoo niet onmogelijk een oordeel te vellen over de bestuurdersgaven van den Heer Fruytier. Dat hij toch ook wel krachtig kon optreden, hebben we nog gezien in de laatste dagen voor zijn vertrek.

Curacao blijft echter grooten dank verschuldigd aan Gouverneur Fruytiers optreden in den nacht van 8 Juni. Nobel heeft hij toen zich zelf opgeofferd, ten einde grooter kwaad te keeren. Dank brengen we hem ook voor zijn hoogststaand gedrag als mensch, dat werkelijk zonder eene smet was, en een voorbeeld voor allen.

De goede God, de rechtvaardige Belooner van alles, zal dan zeker ook niet aan Gouverneur Fruyter in diens verder leven, Zijn onmisbaren zegen onthouden, wat we hem van harte toewenschen, en waarom we voor hem zullen blijven bidden.

DE TOESTAND ONZER MARKT.

Met veel belangstelling heb ik de artikels gevolgd over de gezondheidstoestand in „Het Curaçaosche leven". Maar was toch eenigszins teleurgesteld bij het slot, omdat er toen nog geen woord gerept was over de toestand onzer Curaçaoche markt of vleeschhal.

Het schijnt dat de Directeur der O. G. den schrijver dier artikelen, geen kijkje heeft laten nemen in deze „hygiënische ongerechtigheid".

Ik kan me dat eenigszins verklaren. Want de schuld, dat deze inrichting niet voldoet aan de eerste eischen der hygiëne, ligt niet bij de particuliere huurders der hallen, maar bij het Gouvernement zelf, eigenaar en verhuurder hiervan.

Laat ik eens eerst wijzen op de toegangswezen en de onmiddelijke omgeving; geen asphalt, geen cement; maar open grond, welke in den regentijd een ontzettend stinkende modderpoel is, en voor het verdere deel van het jaar een plaats vol stof, wat door den wind, die van het waaigat komt, de hallen worden ingejaagd. De in deze omgeving zoo hoog noodige reinheid, is er allerminst te vinden Vlak bij de markt is zelfs een groote vuilnisbelt, waar de bewoners der Marktstraat hun afval deponeeren Tot overmaat van ramp, zou ik haast zeggen bevindt zich daar ook nog een put, n. b. om het vleesch te wasschen. Maar het water dat bijna in directe verbinbing met het waaaigat staat, is zoo verontreinigd, zoo'n broei plaats van muskieten, dat het eerder een riool dan een wasehplaats is.

Waarom heeft het Gouvernement hier niet direct zijn waterleiding aangesloten? Dan hadden ook dienst gedaan de twee goten voor en achter de hallen; maar in plaats van afloopen zijn het nu inloopen, die de hier heerschende onreinheid slechts verergeren en bovendien zijn het groote en gevaarlijke lastposten voor de in- en uitgaande koopers en verkoopers.

Nu komen we aan de hallen zelf, Strenge bepalingen heeft de gezondheidsdienst gemaakt voor de inrichting der particuliere vleeschzaken, maar waarom gelden deze niet voor haar eigen vleeschhallen?

Zij voldoen niet aan de eenvoudigste eischen der hygiëne. Wel worden de huurders voortdurend lastig gevallen met nieuwe voorschriften, die echter niet zijn uit te voeren, vanwege den treurigen toestand, waarin de hal zelf zich bevindt.

Om eenige voorbeelden te noemen.

De vloer moet elken dag grondig worden gereinigd; maar hoe is een vloer grondig schoon te maken, waar deze bestaat uit losse klinkers, die in verschillende hallen zijn verzakt, en daardoor groote gaten in den grond gemaakt hebben?

Voor de wanden is een grondig reinigen al evenzeer onmolijk; de salpeter heeft de wanden zoo aangevreten, dat alle pleister heeft losgelaten, en de ruwe kalk en steenen zichtbaar blijven. Het Gouvernement herstelt dit niet, en evenmin heeft het al jaren lang iets gedaan aan de zoldering, die behangen is met een tapijt van sprinrag.

Volgens Gouvernementsbepaling, moet het vleesch zoo opgehangen zijn, dat het minstens een halve meter van de wand verwijderd is. Maar hoe is dit mogelijk in een ruimte van anderhalf á twee meter breedte, wanneer ook nog de bepaling bestaat, dat het zoo moet zijn opgehangen, dat geen twee verschillende stukken elkander aanraken.

Hygiene is noodzakelijk, en de huurders der hallen zijn bereid in hun eigen belang, met de meeste bereidwilligheid de hygienische maatregelen uit te voeren. Maar ook het Gouvernement heeft als verhuurder der hallen zijn hygienische verplichtingen. Wanneer er een Gouvernementsvleeschhal is, dan moet het een hygienische hal zijn, met gladde muren, gladde afloopende vloeren, met waterleiding, vrij van stof en van de verpestende stanken en dampen van het waaigat, vrij ook van ratten, een der meest gevaarlijke dieren voor onze hygiene; en ge moet 's avonds eens komen kijken, wanneer ratten en katten bij honderden in de hallen hun maaltijden houden.

Ook aan de omgeving heeft het Gouvernement veel te verbeteren op hygienisch gebied.

En ik ben er zeker van, wanneer het Gouvernement voorgaat, de particulieren zullen gewillig volgen in het belang der openbare gezondheid. A. N. O.

NASCHRIFT DER REDACTIE.

Bovenstaand stuk ontvingen we als ingezonden; maar om het belang van de zaak, meenden we het hier te plaatsen, na eenige veranderingen in overleg met den schrijver.

Voorbarig en Krenkend.

Na de „noche triste" zooals het laatst ontvangen „Politiek Economisch Weekblad het geval van 8 Juni noemde, hebben we al kennis gemaakt met heel wat „beste stuurlui aan de wal"; en dit niet alleen in gesprekken, maar ook in publieke redevoeringen en de pers.

Dit getal, alsof we er al niet lang meer dan genoeg van hadden is weer vermeerderd.

In het „Vaderland" van 4 October wordt een artikel gepubliceerd, dat aldus begint:

„We hadden het genoegen een onderhoud te hebben met den heer P. H. Maal, arts te Willemstad, die eerste hulp bij een aantal gewonden op 8 Juni verleend heeft en deze deelde ons zijn bevindingen nauwkeurig mede. Die mogen wij onzen lezers niet onthouden. We vreezen evenwel, dat na lezing daarvan niet veel lieden gevonden zullen worden, om aan de huldebetuiging van Gouverneur Fruytier mede te doen"

Verder volgt er een verhaal van twee kolommen lang, van genoemden dokter Maal, waarin deze zijn ervaringen meedeelt, op den bewusten avond als geneesheer opgedaan toen hij gewondden ophaalde. Daaruit blijkt wel, dat Dh. Maal ijverig gewerkt heeft, maar geenszins zijn er door bewezen de drie punten, welke volgen tot slot,

Dit slot luidt aldus:

„Uit het bovenstaande blijkt o. a.:

1. Dat de kapitein-commandant Borren zich op genade of ongenade had overgegeven en elken vorm van verzet tegen de Venezuelanen tegenhield.

2. Dat de Gouverneur, benevens de beide andere officieren van den troep (luitenant Berger en en luit. adj. Hulst), zich zorgvuldig schuil hielden.

3. Dat eveneens de officier van gezondheid Quadekker nergens te vinden was, en dat zijn werk, hulp ter plaatse aan de slachtoffers van den overval. door een Curacaoschen burger-arts moest worden overgenomen. Toen deze daarover zijn rechtmatige verontwaardiging luchtte, werd hij nog veroordeeld ook.

De verantwoordelijke Hollanders hebben zich bij dit drama op weinig verheffende wijze gedragen!'.

Of deze conclusies zijn van Dokter Maal of wel van de Vaderlandredactie of wel van beiden, is ons niet recht duidelijk

Volgens de usances in de Journalistiek, worden gewoonlijk ook de redactioneele beschouwingen, vóór de publicatie aan den geïntervieiwde ter beoordeeling gegeven.

Wie echter ook de verantwoordelijkheid hiervan dragen, ze zijn op z'n allerminst erg voorbarig.

Op de eerste plaats uit het relaas van Dr. Maal zelf zijn de conclusies niet gewettigd.

De Resbode schrijft daarover:

Wat het eerste punt betreft, uit het relaas is alleen op te maken dat Dh. Borren „elken vorm van verzet tegenhield", toen .... *dr. Maal was gearriveerd en de gewonden ophaalde*, zoodat hem niets bekend is en hij dan ook niets zegt van den eersten aanval. Het zou waarlijk heel begrijpelijk zijn, dat Dh. Borren verderen aanval tegenhield, als reeds gecapituleerd was. Wat wel degelijk het geval schijnt. Dat eerste punt is dus heel erg „voorbarig"!

Het tweede punt niet minder Omtrent den gouverneur lezen we:

„Was u als medicus herkenbaar, toen u zoo maar naar het Fort en naar Gouvernementshuis ging? vroegen wij aan dr. Maal. „Wel neen," antwoordde hij ons, „ik had een gewoon wit pak aan met gesloten kraag. Men had mij even goed voor een officier kunnen aanzien. Gouverneur Fruytier had even als ik zonder eenige stoornis het gouvernementshuis kunnen verlaten. Noch op mijn weg daarheen, noch terug ben ik een enkel moment aangehouden."

Het zinnetje omtrent den gouverneur staat nog wel sprekend gedrukt, hoewel het niets zegt. *Wanneer* had de gouverneur het gouvernementshuis kunnen verlaten? *Was* toen al gecapituleerd? Heeft de Dokter den gouverneur gezien? Niets van dat alles blijkt. Maar toch concludeert men er maar onvervaard op los, dat zij „zich zorgvuldig schuil hielden." Ook omtrent de officieren geldt hetzelfde. Ook omtrent hen ontbreken in het relaas allerlei bijzonderheden, waar het juist op aan komt! Zonder die bijzonderheden is geen enkele conclusie gewettigd dan deze: meer licht!

Wat den officier van gezondheid Quadekker betreft, dr. Maal werd veroordeeld tot boete wegens de beleediging, die hij den officier toevoegde, dat hij „laf" was geweest. En ook deze beschuldiging is hier allerminst bewezen. Zooals het relaas luidt, kan men niet anders zeggen dan dat de veroordeeling wegens beleediging terecht geschied is. Ook al had Dr. Maal wegens zijn hulp aan de slachtoffers heel wat verdiensten, het stond hem niet vrij anderen uit te schelden. Zeker niet als er geen bewijzen voor die lafheid te geven zijn. In het artikel zijn die bewijzen niet te vinden. Dat men „nergens te vinden is" kan aan verschillende omstandigheden liggen. Aldus de Res.-bode.

Maar verder meenen we ook dat vóór de publicatie van het rapport der commissie Hoorweg men niemand moet beoordeelen en allerminst veroordeelen. En dan zeker niet in die krenkende termen, waarin het Vaderlandartikel dit doet.

We hebben al eens meer van die ongelukkige persgesprekken gehad, van Curaçaosche ingezetenen die in Holland vertoefden: Ook Dokter Maal heeft het deze keer erg slecht getroffen.

Belasting-verordening.

In de vergadering vau den Kol. Raad van Dinsdag 15 October jl l. bepleitte de hr. Jossy C. Henriquez een herziening van de belastingverordening. Hij zeide:

Wederom zie ik mij genoodzaakt Uw aandacht te vragen voor eene aangelegenheid, die gedurende de laatste weken het onderwerp was van veel commentaar in bepaalde kringen alhier.

De aanslagbiljetten voor de grondbelasting zijn weer dit jaar verschenen en hebben een storm van verontwaardiging en misnoegen verwekt, aangezien naar de meening van het publiek de aanslagen telkens maar hooger opgevoerd worden.

Deze beschuldiging is naar mijne meening van elken grond ontbloot en de oorzaak van deze groote ontevredenheid moet gezocht worden in eene verouderde grondbelastingverordening die niet meer in overeenstemming is met de veranderde toestanden die sedert de laatste jaren hier heerschen.

Deze verordening dateert van 1908 en werd in het leven geroepen onder zeer verschillende toestanden dan die waarin wij nu leven.

Het Bestuur beschouwde in die dagen, en zeer terecht ook, eene opbrengst van 8% bruto als eene zeer redelijke rente voor grondeigendommen met een opbrengst van niet hooger dan f 240.— 's jaars.

Hiervan moest nog af 0.6% voor belasting en minstens 1⅕% voor reparaties enz., zoodat van de opbrengst 6% schoon overbleef, wat voor grondeigendommen als secure belegging algemeen bevredigend werd beschouwd. Gedurende de laatste 15 jaren heeft in den economischen toestand van dit gebiedsdeel een enorme evolutie plaats gehad waarbij de huurwaarden van grondeigendommen niet langer dezelfde verhoudingen behouden hebben, ten opzichte van de koopwaarde dier eigendommen als vroeger.

Het is een vrij algemeene economische regel, dat de koopwaarde van een effect geregeld wordt naar de opbrengst en zoo heeft het Bestuur ook in die verordening als grondslag voor de grondbelasting genomen, de gemiddelde opbrengst gedurende de voorafgaande 3 jaren, welk bedrag vermenigvuldigd met 12½ de waarde van het eigendom moet aangeven. Deze factor van 12½ was zeer juist zoolang de rentevoet van 8% bruto voor grondeigendommen met een opbrengst boven f 240,— 's jaars, als redelijk werd beschouwd.

Bij de veranderde toestanden alhier zal geen enkel belegger zich tevreden stellen met een rente van 8% bruto, of wel 6% netto.

Gedurende de laatste jaren, jaren, zijn alle transacties in grondeigendommen op een grondslag van ongeveer 12% opbrengst gesloten.

Waar de heele economische opbloei geen vasten bodem heeft zooals hier, is het vanzelfsprekend, dat elke belegger in grondeigendommen in de eerste plaats moet denken aan afschrijving van de koopwaarde. Was daarvoor voor kort vrij algemeen 3% het aangenomen percentage, in den allerlaatsten tijd gaat men daarmede zelfs hooger.

Het Bestuur van Curaçao b. v. rekent bij het medegedeelde in de stukken betreffende de 2de suppletoire begrooting 1929, rakende den voorgenomen woningbouw door den daarbedoelden Hollandschen aannemer op een afschrijving in 30 jaar.

Om dus 6% netto over te houden, na aftrek van 2% voor belasting en reparatie en 3% voor afschrijving moet de kooper minstens eene bruto opbrengst van 11% berekenén.

Aangezien de fiscus volgens de wet, den rentevoet slechts op 8% mag berekenen, wordt hierdoor de eigenaardige toestand geschapen, dat een eigendom dat gekocht wordt op een rentevoet van 12% opbrengst voor een waarde van f 40.000, — b. v. dadelijk na den verkoop door den fiscus wordt geschat op f 60.000,— immers volgens de wet naar een opbrengst naar den rentevoet van 8% 's jaars ofwel 50% hooger dan de waarde die het eigendom bij publieke veiling heeft opgebracht.

Het eigenaardigste van het geval is nog dat de kooper die slechts f. 40 000, — betaalt voor het eigendom, de overdrachtsbelasting moet betalen naar rede van f. 60,000, — dit ter loops.

Zeer ernstig is ook de omstandigheid, dat het hiervoor door mij betoogde de opdrijving van huurhuizen in de hand werkt.

Vele huurders toch maken van deze gelegenheid gebruik, helaas maar de vaak misbruik, om de huren op te voeren. Men blijft zoo aan den gang en naar mijne meening moet in de eerste plaats het Bestuur vermijden opdrijvingen als hier bedoeld, zij het ook onwillekeurig, in de hand te werken.

Ik heb hooren verkondigen in dezen Raad, dat men moet handelen naar omstandigheden, en aangezien ik mij in elk opzicht kan vereenigen met deze woorden, hoop ik dat de Raad zich zal vereenigen met mij om het Bestuur te verzoeken de verordening zoodanig te wijzigen, dat deze meer in overstemming wordt gebracht met de veranderde toestanden en wel de vermenigvuldigingsfactor van 12½ terug te brengen op 8 of 9. Een voorstel daartoe wordt door mij thans gedaan.

Woningbouw.

In dezeitde vergadering sprak de hr. R. J. BEAUJON Jr. over woningbouw het volgende:

Mijnheer de Voorzitter, Bij de behandeling van de aanvullingsbegrooting voor het dienstjaar 1929, heeft de Raad door stilzwijgen en het vermijden van debatten, medewerking verleend aan het Bestuursplan voor woningbouw, in het volste vertrouwen, dat het woningnoodvraagstuk hiermede voor een groot deel opgelost zal worden zonder dat de gemeenschap onnoodige financieele lasten hiervoor zal moeten ondervinden.

De Firma, die thans in onderhandeling is met het Bestuur voor dezen woningbouw, is, naar ik van betrouwbare zijde verneem, een zeer ernstige en hoogstaande onderneming en daardoor een waarborg voor ons, dat alle overeenkomsten en bepalingen richtig zullen worden nagekomen; maar aan den anderen kant verneem ik, dat de voorwaarden, waaronder deze firma gronden, voorschotten, hypotheek enz. van het gouvernement zal krijgen, de goedkeuring van den Raad niet zullen kunnen wegdragen wanneer die bekend worden.

Ter vermijding van critiek op een bestuursdaad later als er daaraan niets meer te verhelpen is en ter bevordering van de samenwerking tusschen Bestuur en Raad, meen ik, Mijnheer de Voorzitter, dat het goed is, dat wij volledige inlichtingen krijgen van de plannen en werkwijze in deze aangelegenheid. De onderneming die bedoelde huizen gaat bouwen is zeker geen filantropische instelling en moet zij daarom natuurlijk in zekere mate winst behalen uit de zaak, daar kan niemand eenig bezwaar tegen hebben; maar het karakter van bijzondere bevoorrechting moet uitblijven.

Ook vraag ik mij af of het geen aanbeveling verdient, vooral aan ambtenaren, die een eigen huis wenschen te bouwen, diezelfde faciliteiten te verleenen, als door die firma verkregen zullen kunnen worden.

Ik ken gevallen waarin het Bestuur geweigerd heeft ambtenaren tegemoet te komen in hun pogingen om een eigen huis te bouwen, maar ik wil aannemen dat deze houding verband hield met de plannen betreffende deze aangelegenheid welke in studie waren. Na het vaststellen van de voorwaarden voor deze firma, bestaan m.i. geen bezwaren meer ook anderen de gelegenheid te geven gebruik te maken van 's bestuurs medewerking.

De Directie van „WELGELEGEN" verzoekt, dat de Dames, die de prijsuitdeeling met haar tegenwoordigheid willen vereeren, evenals het vorige jaar, uitmunten door zedige deftigheid in kleeding.

DE DIRECTIE VOORNOEMD.

La Dirección del Colegio „WELGELEGEN" suplica a las Señoras y Señoritas, que se dignen honrar la distribución de premios con su presencia, que se distingan, como el año pasado, dando pruebas de su buen gusto con su moderación en el vestir.

2—1

ALLERLEI.

De stamvaders der valsche munters.

De bakermat der valschemunterij stond in Engeland. En „Old lady,” zoo als men de bank van Engiand graag noemt, heeft op dit punt al heel wat te verduren gehad. Want de brutale vervalschers kwamen haar zelfs in haar eigen apartementen valsche bankbiljetten ter verzilvering presenteeren. Gelukkig voor de reputatie der oude dame zijn ze er nooit in geslaagd, die grapjes ongestraft uit te halen.

Maar we dwalen af van de romantischen stamvader,

Deze heette Richard William Vaughan. Vaughan, die secretaris van een advocaat was, deed aanzoek om de dochter zijns patroons. Maar schoopapa -in -spè wilde van een bruiloft niets hooren, tenzij de aanbidder een flink pak bankbiljetten mee ter bruiloft bracht. Men ziet: niets nieuws onder de zon! Vaughan gaf zijn liefde niet op, maar inplaats van zich grijs te werken om dat pakket te verdienen, verzon hij hij er een ander middel op. In 1758 gaf hij twee Londensche graveurs, met name Courbould en Fourdrinier, onafhankelijk van elkaar opdrachten.

Courbould moest den regel „I promis tot pay” en den Britaniakop in koper graveeren. Fourdrinier kreeg opdracht den regel „For the Governor and Company of the Bank of England” te etsen. Door combinatie van beide koperplaten verkreeg Vaughan de gewenschte cliché en terstond vlogen de bankbiljetten uit zijn drukmachinetje. Vaughan gaf zijn niets kwaads vermoedende bruid de biljetten in bewaring met het voornemen, om na de bruiloft de papieren te verbranden.

Had Vaughan nu maar een wijze voorzichtigheid in acht genomen, dan zou alles nog als een kapitale grap beschouwd zijn, waarbij hoogstens de schoonvaderlijke sympathie werd ingeboet, maar Vaughan vond tenslotte dat hij te keurig werk had geleverd om het zoo maar te verbranden. Daarom gaf hij twee biljetten uit om te zien, of men ze zou accepteeren. Maar de eerste de beste zag al terstond, dat het vervalschingen waren. De verdenking viel natuurlijk op den fabrikant, die wanhopig poogde, ze weer in handen te krijgen. Hij raakte er zoo van overstuur, dat schoonvader-in-spé meende, zijn dochter niet aan zulk een zonderling jongmensch te moeten toevertrouwen en.... de huwelijkstoestemming werd weer ingetrokken

Een dag later werd Vaughan. gevangen genomen.

En vier dagen na den termijn, waarin het huwelijk zou zijn voltrokken hing het lijk van Vaughan aan de galg.

(v. S.)

Eigenaardig concerten in het nieuwe Rusland.

De fabriekssirene heeft zich nooit mogen verheugen in de sympathie der stedelingen. Ze is een stem, die den arbeider toeroept, zijn persoonlijkheid af te leggen en zich als rad te voegen in de groote machine, die Industrie heet.

Er zit iets onverbiddelijks in de fabriekssirene, iets als een verre naklank van het woord: „In het zweet uws aanschijn zult ge uw brood verdienen.”

In de fabriek is geen plaats voor menschen met persoonlijke neigingen. Komt de werkman niet, wanneer de sirene gilt, dan wordt zijn plaats gauw door een ander ingenomen. . . En buiten de fabriek is voor hem geen brood!

In Sovjet-Rusland heeft men gepoogd, den arbeider een hemel op aarde te geven, door zijne persoonlijkheid nog meer dan elders te onderdrukken. Hetgeen er sterk toe heeft bijgedragen, om dien hemel op aarde tot een hel te maken, daar het gezinsleven er totaal verwoest wordt, door het aan de fabriek ketenen van een arbeider.

Eén der vele middelen, die men aangreep, om de fabriek populair te maken, was het vormen van een orkest uit fabrieks-sirenen en stoomfluiten. Men bereikte er tevens mede, dat de muziek „in dienst van den massamensch” werd gesteld, zooals men dat gaarne met een groot woord noemt.

De grondgedachte der symphonie van fabrieksfluiten is van de onvermoeide revolutiedichters Castjeff en Jajakowski. Hun idee was, dat de proletarische muziek zich niet mag beperken tot een auditorium van eenige honderden, bijeen in de besloten ruimte van een concertzaal. De gansche bevolking moest er van kunnen genieten, millioenen moesten in de gelegenheid zijn, de muziek (en liefst een heel andere dan de „Kapitalistische”) te aanhooren. En om de hierboven uiteengezette redenen was de fabriekssirene het aangewezen instrument.

Na wat getheoretiseer begon men met proeven te nemen. Reeds werd in 1918 te Petersburg en later te Nisjni Nowgorod begonnen met een reeks merkwaardige experimenten en 7 November 1922 had te Bakoe de eerste „groote” uitvoering van fabriekssirenen plaats.

Hoe geweldig dat concert geklonken moet hebben, kan men zich eenigszins voorstellen, wanneer men overweegt, dat behalve alle fabriekssirenen ook nog als deelnemers fungeerden: de misthorens der Kaspische vloot, twee batterijen artillerie, een paar infanterieregimenten, een machinegeweerafdeeling, een paar hydroplanen en tenslotte ettelijke koren, terwijl de toeschouwers zich niet onbetuigd lieten.

Het moet werkelijk „kolosaal geklonken hebben en ofschoon de muren van Bakoe niet ineengestort zijn als die van wijlen Jericho, zullen ze toch wel aardig hebben gesidderd.

Ook in Moskou is met dergelijk lawaai geexperimenteerd, maar de resultaten moeten er verre van bevredigend zijn geweest. De grootste bezwaren werden veroorzaakt door de verschillende sterkte der sirenes en fluiten, terwijl voorts de compositie der „salonstukjes voor sirenes etc.” veel te ingewikkeld was. En het was niet mogelijk, iets muzikaals te produceeren, hoewel de dirigenten op de daken van hooge huizen geweldig hun best deden.

In plaats van dirigeerstokken gebruikten ze vlaggen, die links en rechts op en neer vlogen zonder het gewenschte resultaat Want het publiek, dat de „Internationale” te hooren zou krijgen, moest zijn trommelvliezen wagen aan snerpende, hart- en oorverscheurenden gillen. Ondanks al die mislukkingen schijnt men den moed toch niet op te geven en gaat men door met proefnemingen op dit gebied. Misschien zal eens bij onze kindskinderen de zegswijze „zoo doof als een Rus” populair zijn

. . .

UIT DE VATICAANSCHE STAD.

Na de verzoening.

Een bezoek van Koning Victor Manuel aanstaande?

Dezer dagen spreekt men in de Italiaansche pers en ook in Vaticaansche kringen van een op handen zijnd bezoek van Koning Victor Emanuel aan Z. H. den Paus. Aanleiding tot deze geruchten zijn de veelvuldige audiënties vau Mgr. Borgonaini Duca en ook van Z.Exc. Cesare de Vecchi bij Z.H. den Paus. Ook weet men dat Mgr. Nardone, secretaris van het ceremonieel, meermalen een lang onderdoud had met Kard. Gasparri.

Dit alles is genoeg om een aanstaand bezoek van den Koning van Italië aan Z.H. aan te kondigen. In den zomer was dit bezoek een onmogelijkheid, de Romeinsche warmte beneemt allen lust daartoe.

Reeds maanden geleden, onmiddellijk na de uitwisseling der onderteekende verdragen, heeft de Congregatie van het ceremonieel opdracht gekregen een protokol of ceremonieel vast te stellen voor een koninklijk bezoek.

Volgens de bestaande gewoonten zijn er twee protokollen voor het ontvangen van katholieke regeerende vorsten. De eerste werd gevolgd ter gelegenheid van het bezoek van den Koning van Spanje eenige jaren geleden, het tweede bij het bezoek van den Koning van België. Het eerste bevat een publieke Pauselijke audiëntie van de vorsten. De Paus is dan gezeten op den troon van de Consistoriezaal. Rondom den H. Vader hebben op groote zetels plaats genomen alle Kardinalen te Rome aanwezig. De vorsten worden met groote plechtigheid ontvangen op het Sint Damasusplein en naar boven geleid langs de koninklijke trape Bij den ingang der Pauselijkvertrekken wachten drie Kardinalen-Diakens de vorsten, verwelkomen ze en geleiden ze in de Consistoriezaal. Bij hun binnentreden verheffen de Kardinalen zich van hun zetels. De katholieke koning komt tot voor den Pauselijken troon en kust de hand des Pausen, en leest daarna een toespraak, waarop de H. Vader antwoordt. Daarna begeven zich Paus en Koning i het particulier vertrek van den Paus, waar een particuliere audiéntie plaats heeft.

Dit ceremonieel werd gevolgd bij het bezoek van den Koning van Spanje, die echter buiten het ceremonieel, voor den Paus neerknielde en diens voet kuste, hierin gevolg door de Koningin tot groote verbazing en stichting der aanwezige Kardinalen.

Het tweede ceremonieel is iets eenvoudiger. Hierin blijft de openbare audiëntie in de Consistoriezaal weg, gelijk dan ook de Kardinalen niet aanwezig zijn maar de vorsten met groote en vorstelijke eerbewijzen ontvangen begeven zich onmiddellijk naar de kleine Pauselijke troonzaal op wiens drempel de H. Vader de hooge bezoekers verwacht.

Welk ceremonieel zal men nu volgen bij het bezoek van Koning Victor Emanuel? Volgens sommigen zal men geen van beide volgen, maar een derde vastellen dat iets van de twee oude gewoonten heeft.

Hetgeen echter niet achterwege zal blijven is dat de Koning en de Koningin bij hun bezoak zullen vergezeld zijn van den kroonprins en de prinsessen van Italië, waarvan twee met hunne echtgenoote, Graaf Calvi, echtgenoote van Prinses Jolanda en den Hertog van Hessen, echtgenoot van Prinses Johanna. Ook zullen alle prinsen van den bloede tegenwoordig zijn en deze zijn in Italië zeer talrijk.

Ook zal na de Pauselijke audiëntie een officieel bezoek plaats hebben aan de Vaticaansche Basiliek van Sint Pieter.

De lastigste vrouwen

Professor Dr. Sticker zegt in zijn werk: Geschlechtsleben und Fortpflanzung vom Standpunkt des Arztes, blz. 36: Niet de kinder-rijke moeders vermoeien hun man met klachten en grieven en grillen zonder eind; niet zij worden de kwelgeesten van hun verwanten; jagen dienstboden en buren tegen zich in het harnas; nemen de spreekuren van zenuwdokters en vrouwenartsen in beslag; zijn heimelijk aan alcohol, morphine en cocaïne verslaafd; komen uit verveling sanatoria en klinieken bevolken; doen badkuren voor plezier, enz.

Al dat soort van dingen doen heel bijzonder de vrouwen die opzettelijk kinderloos of kinderarm zijn gebleven. Zwangerschap, kraambed, kinderverzorging zijn de oorzaken niet van de groote menigte vrouwenziekten in engeren zin; maar de oorsprong daarvan is . . . bijna uitsluitend het vergrijp tegen de natuurwetten door het voorkomen van bevruchting en het beletten van geboorte. . . De vrouwen zijn niet ziek aan de kinderen die zij hebben, maar aan de kinderen, die ze niet hebben.

BERICHTEN

Soeur Maria Bonaventura ✠.

Zaterdag morgen 9 November overleed in het Sint Martinusgesticht, na voorzijn te zijn van de H. H. Sacramenten, de Eerw. Zuster MARIA BONAVENTURA (mej MARTINA ELISABETH VAN GRIEKEN.)

Soeur BONAVENTURA was geboren op Curaçao, en 45 jaren lang heeft zij les gegeven in fraaie handwerken: zeer bekend was zij als bloemenmaakster.

Zaterdag middag had de pontificale uitvaart plaats in de kapel van het St. Martinusgesticht waarna, de doode, gevolgd door geestelijkheid, familie en particulieren, werd begraven op het kerkhof van het pensionaat Welgelegen.

R. I. P.

Eerste H. Communie en H. Vormsel.

Hedenmorgen was het eerste H. Communie in de drie Kerken der stad. Onze gelukwenschen aan de ouders, alsmede ook aan de pastoors der verschillende parochies.

Hedenmiddag zal het H. Vormsel worden toegediend in de kerk van Pietermaai, morgenmiddag in de Kathedraal en Maandag in de kerk van de H Familie.

Goede reis.

Dinsdag vertrekt Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE naar Aruba voor de inzegening van de nieuwe Teresita kerk op Sabaneta.

Welkom.

Volgende week hopen wij hier te verwachten de Luitenant der Militaire Politie, WILTSCHUT. met eenige minderen. Met veel succes heeft Luit. Wiltschut de laatste jaren gewerkt bij het corps Nederlandsche Militaire Politie te Amersfoort. Moge dat succes ook hem hier volgen.

Goede reis.

Met het S.S. „Rensselaer”, zal 29 Nov. van Amsterdam vertrekken de Hoog Eerw. Pater Provincial der Dominicanen A. Jurrius, ter visitatie naar West-Indië. In zijn gezelschap bevinden zich de Hoog Eerw. Pater van den Elzen, die voor de tweede maal hier terugkeert, en den Wel Eerw. Pater de Barbanson, verder nog twee paters voor Porto Rico. Ook vertrekken met dezelfde gelegenheid, verschillende Fraters voor het onderwijs hier, en een vijftal Zusters van Schijndel, voor de nieuwe school op Groot Kwartier, alsmede de algemeene overste der Dominicanessen, met eenige zusters voor de Bovenwinden en Aruba.

Een gedeelte van dit gezelschap zal debarkeeren op Trinidad, om vandaar hun reis verder voort te zetten naar hun bestemming.

Aftreden Gouverneur Fruytier.

Donderdag werd officieel door het Gouvernement van Curaçao medegedeeld het aftreden van Gouverneur FRUYTIER. Dit is ingegaan op 9 November onder toekennen van eervol ontslag, met dank voor de bewezen diensten aan het land bewezen.

Dienzelfden dag ontvingen wij uit Kloosterzande (Z.V.) het volgende telegram.

„Amigoe di Curaçao.” Bij aftreden als Gouverneur breng ik dank aan bevolking Curaçao voor ondervonden medewerking en vertrouwen.

FRUYTIER.

Officieële berichten.

van deze week.

De benoeming van A. G. Zandwijken tot tijdelijk agent van politie 2de klasse bij de burgerpolitie in Curacao is ingetrokken.

De Heer C. H. de Bethan Verster is benoemd tot tijdelijk commies in Curaçao en werkzaam gesteld op de Curaçaosche Bank.

Aan den Gouvernements-geneeskundige op Aruba L. C. J. Nunes is, wegens langdurigen, onafgebroken dienst van zes jaren, drie maanden binnenlandsch verlof verleend, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen,

De Gouvernements-Geneeskundige alhier B. Gelfmann is tijdelijk belast met den geneeskundigen dienst in het 3e en 4e district van Aruba.

De Heer A. R. van Trikt is benoemd tot tijdelijk schrijver in Curaçao en werkzaam gesteld op het postkantoor op Aruba.

Aan den kommies der belastingen alhier A. B. Fray is, wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

De Heer M. N. Hasell op Saba is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld op de landskantoren op Saba.

Kolonialen Raad.

Naar we vernemen is de regeering in Nederland van oordeel, dat de rechterlijke macht voldoende in de Koloniale Raad van Curaçao is vertegenwoordigd. Weshalve de Heer MR. POLVLIET door H.M. de Koninging niet als lid van dien raad zal benoemd worden.

Een zeer mooi boekje over Curaçoo.

Dezer dagen is verschenen „Aardrijkskunde” door Fr. M. Realino.

Uitgave van het St. Thomas college Curaçao.

„*Aardrijkskunde*” is de 2e vermeerderde druk van een boekje, dat in 1926 werd uitgegeven door Fr. Hermenigild.

Dit nieuwe boekje rijk geillustreerd. en voorzien van verschillende kaarten, bevat de geographie van de kolonie Curacao en verdere West-Indische eilanden.

Het is op de eerste plaats bestemd als onderwijs boekje voor de M. U. L. O. scholen maar het voorziet tevens in een behoefte voor anderen.

Velen hier en in Holland weten nog zoo weinig af van Curacao, voor hen is dit boekje voor een luttele prijs werkelijk een uitkomst. Dit boekje zou moeten liggen in de kantoren en spreek-en wachtkamers der Bataafsche, in het departement van koloniën, en op alle zaken die eenige relatie hebben met Curacao. Het kan dienst doen om uwe familie in Holland in te lichten over het land uwer werkkring.

De uitgave is zeer keurig verzorgd en mooie typeerende foto's verduidelijken den tekst.

Aan het slot wordt nog een aanvulling gegeven, omdat bij de snelle vooruitgang, een boek over Curaçao spoedig verouderd is.

Fr. Realino heeft keurig werk verricht met de uitgave van dit boekje, maar vooral een nuttig werk, doordat deze uitgave machtig zal meewerken, aan het zoo noodzakelijke meer bekend worden van Curaçao.

We hopen dat spoedig een nieuwe uitgave weer zal moeten volgen.

„Hertog Hendrik'

Maandag is deze Hollandsche kruiser voor twee weken naar de Bovenwinden vertrokken.

Op den 9den November ontvingen wij telegrafisch het droevig bericht van het overlijden van onze dierbare echtgenoote en moeder

Marie G. C. Merton--Kampe,

aanboord S.S. „Oranje Nassau" te Georgetown.

H. Merton en dochter.

2—1 *Willemstad — Curaçao.*

De Rijksbegrooting over Curacao.

Verschenen is het voorloopig verslag der Rijksbegrooting 1930. Onder artikel 1 zegt het verslag over onze kolonie.

Hetgeen in de Troonrede over Curaçao wordt medegedeeld achtten sommige leden niet in den juisten toon gezet. Zij verwonderden er zich over, dat met geen woord melding is gemaakt van hetgeen daar in den afgeloopen zomer is gebeurd.

Het Marineblad over Curaçao.

Naar aanleiding van de gebeurtenissen van 8 Juni bepleit de luitenant ter zee van Asbeck in een opstel „O Nederland, let op U saeck," in het September nummer van dit blad de noodzakelijkheid om ten spoedigste over te gaan tot vervanging van de drie kustverdedigingsschepen, type "Heemkerck," door drie snelle kruisers, type „Java," en den aanbouw van 4 torpedojagers, type "de Ruyter" voor den dienst hier te lande en in West-Indië en de inrichting van een marine-watervliegkamp te Curacao.

De nieuwe posttarieven.

In dank ontvingen wij van den Directeur van het postkantoor een zeer handig boekje van 14 bladzij den „Curaçaosche posttarieven voor binnen en buitenland"

Voor kantoor en ook voor particulieren een onmisbare gids.

Mayflower,

Zondagmiddag kwam genoemde motorbark hier binnen, van de Bovenwinden met 120 passagiers. Bijna allen arbeiders van Dominica.

Naar wij vernemen, heeft het schip, onderweg de schroefas gebroken.

STAAT. van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand October 1929 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

1929.	ZEILSCHEPEN. Aantal.	Inhoud in M³. Bruto.	Netto.	STOOMSCHEPEN. Aantal.	Inhoud in M³. Bruto.	Netto.
October	145.	23.840	21.002	453	4.444 838	2.442.819
Vorige maanden	1.387	218.599	1.88.490	3.980	39.729.538	21.952.790
Totaal	1.532	242.439	208194	44.33	44.17.376	24.395.609

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Officieele berichten.

V, G, James, G. Nisbet en H, E, Burrows zijn benoemd tot tijdelijke agenten der 2de klasse bij de burger-politie in Curaçao. De twee eerstgenoemden ter stationeering op de Bovenwindsche eilanden en de laatstgenoemde ter stationeering in het tweede district op Curaçao.

Juan Pablo Henriquez en Arturo F. Franken zijn benoemd tot tijdelijke hulpkommiezen der belastingen in Curaçao.

De eerste-Luitenant L. F. Weyerman is aangesteld tot hulpofficier van Justitie voor Aruba en de sergeanten-majoor R. Lens en A C Snel zijn aangesteld tot hulpofficieren van Justitie voor Willemstad.

De Heer W. F. M. Lampe, Adjunt-Commies, waarnemend Gezaghebber der Bovenwindsche eilanden, is benoemd tot commies.

De Heer A. J. van Werkhoven, klerk ten kantore van den Kolonialen Ontvanger is benoemd tot Adjunct-Commies.

Aan den Heer Ir. W. L. van der Vegt, Ingenieur bij het Departement van Openbare Werken alhier is, wegens ziekte, nog één maand vrijstelling van dienst verleend.

De Heer J. B. Westerdijk is benoemd tot tijdelijk machinist-bankwerker bij den Landswatervoorzieningsdienst op Curaçao.

Mej. Irma de Marchena is benoemd tot tijdelijk schrijfster in Curaçao en werkzaam gesteld ter Inspectie van het Onderwijs.

Aan den Heer Ir. I. Th. van Rosse is, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid van de Gezondheidscommissie bedoeld bij artikel 25 van de Gezondheidsverordening en in de plaats van den Heer van Rosse voornoemd is benoemd tot lid van de vorenbedoelde commissie de Heer R. J. Beaujon Jr.

Aan den hulpkommies der belastingen alhier John G. Prince is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer J. H. R. Beaujon is benoemd tot tijdelijk klerk en werkzaam gesteld op het Departement van Openbare Werken alhier.

Uit Mexico, ontvingen wij het treurig bericht, van het overlijden aldaar den 23n October l.l., onzen beminden broeder

Dr. Juan M. Huyke

R. I. P.

Gezusters Huyke.

Ingezonden stukken.

(buiten verantwoordelijkheid der redactie.)

Mr. de Redacteur.

Mag ik zoo vrij zijn, een plaatsje te verzoeken in uw veelgelezen blad, voor het volgende:

Geneesheeren, genees u zelf.

In het laatste nummer van de Curaçaosche Courant, staat in de rede van den Heer De Lannoy, naar aanleiding van de „Roode Haan" historie een zeer verstandige opmerking aan het adres der politie.

Genoemd lid zegt dan; „*Het is te hopen, dat de politie niet al haar tijd en energie verbeuzelt aan zulke futiliteiten en daarin haar kracht zoekt, maar zich meer bezig houdt met ernstige en belangrijke zaken, dingen van meer beteekenis*"...,.

Naar aanleiding van deze „Roode Haan" historie, die al zo uit den treure in dit illustere lichaam, wat wij Koloniale Raad noemen, is behandeld; en die langzamerhand meer vermaardheid geeft aan de Koloniale Raad dan aan de politie, zou ik een kleine variant willen maken in de woorden van de Heer De Lannoy en *politie* veranderen in *Koloniale Raad*.

Mag ik dan ook één geval noemen, zooals den Heer de Lannoy doet, dan zou ik willen wijzen op den droevigen toestand onzer waterleiding, die voor zooveel ik weet, in onze Koloniale Raad nog niet besproken is.

U Mr. de Redakteur dankend;

A. S.

Het verval van het Communisme in Centraal-Europa.

Over ontwikkeling van het communisme wordt wel zeer verschillend geoordeeld. Ontegenzeggelijk wordt allerwegen door communistische agenten een geweldige actie ontplooid, waarvoor men steeds op zijn hoede moet zijn. Dat de resultaten voor Moskou echter niet overal onverdeeld zijn moge o.a. blijken uit een schrijven uit Weenen.

De ondervinding van het laatste jaar bevestigt het onbetwistbare feit, dat het communisme in Centraal Europa achteruit gaat, als wij al niet van een algeheel verval kunnen spreken.

Men moet zich niet laten misleiden door de min of meer sensationeele berichten over bolsjewistische samenzweringen, nu eens ondekt te Boekarest, Sofia of Praag, dan weer te Belgrado of te Agram. Het gebeurt dikwijls, dat deze politieke manoeuvres verborgen, bestemd om de aandacht van het publiek af te leiden.

Het feit is, dat de agitatie van Moskou er steeds minder in slaagt, om nieuwe aanhangers te winnen, zelfs om de oude partijgangers te behouden. De tijd, dat de Balkanstaten een prooi van het bolsjewisme schenen te zijn, is voorbij; de successiestaten hebben, dank zij hun goede samenwerking, de propaganda van de derde Internationale gedempt, de maatregelen genomen tegen de wedergeboorte van het communisme, zijn ruim voldoende.

Men behoeft niet eens te denken aan het communistisch fiasco van den eersten Augustus, om te weten, dat de bedreiging van de bolsjewistische overheersching in Centraal Europa tot het verleden behoort.

Hongarije, vroeger de citadel van Moskou in het centrum van Europa, heeft zich volkomen van het bolsjewisme losgemaakt.

Roemenië, waaraan Boedapest niet genoeg dank kan wijten, heeft het sovjet-regiem in Hongarije zoo volkomen verwoest, dat de Hongaarsche autoriteiten bijna niets meer behoefden te doen. Momenteel bezit het land geen gevaarlijke extremistische elementen meer, en van tijd tot tijd gemelde bolsjewistische samenzweringen kunnen niet au sérieux worden genomen.

Hetzelfde is het geval met Joego-Slavië, dat zich eveneens van haar Moskou-parasieten ontdoet. Trouwens met de koninklijke dictatuur aldaar, is het geheel onmogelijk een politieke actie te beginnen, speciaal niet voor de linksche partijen.

Roemenië was door Bessarabië nog het meest toegankelijk voor het bolsjewisme, maar de maatregelen, door het Roemeensche gouvernement tegen de derde internationale genomen, zijn zoo dracontisch, dat zij wel een positief resultaat moeten opleveren. De bolsjewistische zendelingen, die hier gevangen worden genomen, weten niet wat hen wacht; in ieder geval moeten zij in de laatste jaren regelmatig vervangen worden.

Griekenland scheen een oogenblik een gemakkelijke prooi voor het bolsjewisme, vooral toen de Macedonische tabakbewerkers zich tot extremistische ideeën lieten overhalen. Maar sedert den terugkeer van Venizelos is alles veranderd; de communistische golf is in het zand verdroogd. Zonder twijfel zijn de door hem genomen maatregelen om een tegenstander te bestrijden, te drastisch geweest, zelfs voor Oostersche begrippen, maar in ieder geval is het gevaar voor een communistische overheersching van de Heleensche republiek verbannen.

Bulgarije, dat ten tijde van de boerenoverheersching een van de machtigste cellen van Moskou was, heeft zich weder hersteld. Evenwel moet het Bulgaarsche gouvernement steeds acht geven op de handelingen van Moskou, waarin het echter geholpen wordt door de meewerking van de autoriteiten van de omliggende staten. De wegen van Moskou worden constant bespied, maar dat is een algemeen belang van alle burgerlijke staten.

Wat Oostenrijk betreft, dit telt maar eenige duizenden communisten, die zelf geen vertegenwoordiger in het parlement hebben. Dit verschijnsel, dat verwondering zou kunnen wekken, is echter hierdoor te verklaren dat de linkervleugel van de sociaal-democratische partij aldaar zoo geavanceerd is, dat Moskou niet rooder kan zijn. (Een pendant dus van „Plus royaliste que le roi").

Voor eenigen tijd ging Weenen door voor den centralen propaganda-zetel van het communisme in centraal Europa; de arrestatie van Bela Kun scheen dit vermoeden te bevestigen. In ieder geval, of het waar is of niet, deze centrale heeft niet veel te beteekenen.

Het communisme scheen diep wortel te hebben geschoten in Tschecho Slovakije. Daar is echter een radicale verandering gekomen. Het communisme bevindt zich in volkomen verval; het feit, dat hier en daar een verkiezingsucces werd behaald, kan dit feit niet verdoezelen, dat de werklieden niet meer naar de bevelen van hun partijchefs luisteren, en dat deze laatsten niet meer op de discipline en de toewijding van hun partijgangers kunnen rekenen.

De communistische partij, die zich met haar 6. gekozenen in de Kamers erop kon beroemen de op een na sterkste partij te zijn, heeft den laatsten tijd klinkende nederlagen geleden. Bovendien is er een scheuring in de partij gekomen; meer dan twintig afgevaardigden hebben zich van Moskou afgescheiden. Te Moskou weet men zeer goed, dat de Tschechische groep niet te vertrouwen is, en dat deze zonder tegenstand alle maatregelen verdraagt, welke het gouvernement tegen haar neemt. Al de pogingen om de boljewistische partij in Tschecho-Slowakije te reorganiseeren' hebben schipbreuk geleden.

Het echec van verschillende stakingen heeft er veel toe bijgedragen om de arbeiders het vertrouwen in de communistische partij te doen verliezen; de diepere oorzaak echter van haar onvermogen is het feit, dat er op de duizenden communistische kiezers er nauwelijks een paar honderd zijn, die werkelijk overtuigd zijn. Bij de laatste verkiezingen gaven de ontevredenen van alle partijen hun stem aan de communisten, omdat zij op de oppositie wilden stemmen. De Tschechische communistische kiezers zijn dus slechts menschen, die oppositie willen voeren, maar die absoluut niets te maken hebben met de theorieën van Lenin of Stalin.

In werkelijkheid is elke Tschechische burger een patriot, die trotsch is op de jonge bloeiende republiek.

De communistische beweging in Centraal Europa schijnt dus in volle ontbinding te zijn. Politiek behoeft men niet te vreezen, dat Moskou het Europeesch evenwicht bedreigt.

Bekendmaking.

Le openbare verkooping van juwee- en en gouden en zilveren voorwerpen, van en met **2 Januari 1928** *tot en met* **30 Juni 1928** *ter „De Spaar en Beleenbank van Cnraçao beleend onder* **No. 6904 R** *tot en met* **No 5433 S** *zal aanvangen op* **Donderdag** *den* **14 November a. s.** *des morgens te* **negen uur,** *in het lokaal der vennootschap en zal worden voortgezet op de volgende* **Donderdagen.**

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop hunner panden te voorkomen door **zoo spoedig mogelijk** *de verschuldigde interesten te komen aanzuiveren.*

De verkooping zal in geen geval worden uitgesteld, waar. zal precies op den 14 November a. s. een aanvang nemen.

Willemstad den 16 October 1929

De Voorzitter

P. L. GORSIRA.